

Ustanovením § 21 prest. tr. zák. bol čo do prestupkov doplnený § 92, odst. 1, veta 2 tr. z., hľadiac na to, že trestný zákon o zločinoch a prečinoch sa nevzťahuje na trest uzamknutia, ktorý stanoví prestupkový tr. zákon. Ponevác však prestupkový tr. zákon v § 12 predpisuje, že všeobecných predpisov trestného zákona o zločinoch a prečinoch treba užiť tiež o prestupkoch, pokiaľ prestupkový trestný zákon neustanovuje inak, treba mať za to, že ustanovenie § 12 prest. tr. zák. umožňuje i upotrebenie § 92, odst. 1, veta 1 tr. z. u prestupkov, to je, že s upotrebením § 12 prest. tr. zák. a § 92, odst. 1, veta 1 tr. z. je možné u prestupkov, na ktoré zákon stanoví medzitýmnu minimálnu sadzbu, druh trestu snížiť na najnižšiu jeho mieru, lebo prestupkový trestný zákon pre tieto prípady neobsahuje žiadneho ustanovenia.

Keď teda krajský súd obžalovanému s odvolaním sa len na § 21 prest. tr. zák. vymeral trest na slobode uzamknutia, hoci podľa znenia § 21 prest. tr. zák. mohol vymerať len peňažitý trest, porušil zákon v ustanovení § 21 prest. tr. zák. v neprospech obžalovaného, lebo vymerať trest v druhu uzamknutia pod zákonnú sadzbu troch dní, v § 1 zák. č. 108/1933 Sb. z. a n. stanovenú, mohol len s upotrebením § 12 prest. tr. zák. a § 92, odst. 1, veta 1 tr. z. Preto postupoval najvyšší súd podľa § 442, posl. odst. tr. p. a rozhodol tak, ako je vo výroku uvedené.

Čís. 6025.

Úmyselné a bezprávne zničenie alebo poškodenie okien domu — keďže sú to veci nehnuteľné — nespadá pod ustanovenie § 418 tr. zák., ale stíha sa podľa výšky spôsobenej škody buď podľa § 421 tr. zák. ako prečin, alebo podľa § 127, odst. 2 tr. zák. prest. ako prestupok.

(Rozh. zo dňa 27. októbra 1937, Zm IV 301/37.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A. pre prečin podvodu atď. vyhovel opravnému prostriedku k zachovaniu právnej jednotnosti a vyslovil, že právoplatnými rozsudkami okresného súdu v N. zo dňa 10. júla 1935 a krajského súdu v N. zo dňa 25. septembra 1935 a usnesením vrchného súdu zo dňa 30. decembra 1935 bol porušený zákon v ustanovení § 1, odst. 1 tr. z. a § 418 tr. z., pokiaľ nimi čin obžalovaného A., že dňa 12. novembra 1934 v N. vyťkol P-ovi okennú tabuľu v cene 20 Kč, bol kvalifikovaný za prečin poškodenia hnuťelnej veci podľa § 418 tr. z.

Podľa § 442, odst. 7 tr. p. zrušil najvyšší súd spomenuté rozsudky a usnesenie vo výroku o kvalifikácii uvedeného činu a kvalifikoval čin ten za prestupok podľa § 127, odst. 2 prest. tr. zák.

Z d ô v o d o v:

Rozsudkom okresného súdu v N. zo dňa 10. júla 1935 bol A. uznaný vinným: 1. — — —, 4. prečinom poškodenia cudzieho majetku podľa § 418 tr. z.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie obžalovaný do viny a do nepovolenia podmiennečného odkladu výkonu trestu a zmocnenec štátneho zástupcu pre použitie § 92 tr. z. a z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 2 tr. p. pre nesprávne vymeranie trestu.

Krajský ako odvolací súd v N. rozsudkom zo dňa 25. septembra 1935 zmenil prvostupňový rozsudok, oslobodil podľa § 326, čís. 2 tr. p. obžalovaného od obžaloby z prečinu ad 1. uvedeného. Dôsledkom toho mu znovu vymeral trest. Podľa § 7, odst. 2 zák. čís. 562/1919 Sb. z. a n. poukázal prvostupňový súd, aby dodatočne rozhodol o podmiennečnosti odsúdenia.

Obžalovaný podal proti odvolaciemu rozsudku zmätočnú sťažnosť, ktorú vrchný súd usnesením z 30. decembra 1935 podľa § 434, odst. 3 tr. p. odmietol ako vylúčenú zákonom, totiž ustanovením § 33, odst. 3 por. nov.

Okresný súd v N. jednajúc podľa príkazu odvolacieho súdu podľa § 7, odst. 2 zák. čís. 562/1919 Sb. z. a n. usnesením z 25. februára 1936 nepovolil odsúdenému podmiennečný odklad výkonu trestu. Proti tomu podal obžalovaný odvolanie pre nepovolenie tohoto odkladu.

Krajský súd v N. jednal o tomto odvolaní v neverejnom (proti ustanoveniu § 7, odst. 2 zákona čís. 562/1919 Sb. z. a n. a §§ 550, odst. 1, 399, odst. 1 tr. p.) zasadnutí a usnesením zo dňa 16. mája 1936 odvolaniu nevyhovel a napadnuté usnesenie potvrdil. Tým bola vec pravoplatne skončená.

Proti usneseniu odvolacieho súdu podal síce ešte zmätočnú sťažnosť obžalovaný, ale vrchný súd ju usnesením zo dňa 14. septembra 1936 odmietol ako zákonom, totiž § 556, odst. 3 tr. p. vylúčenú.

Právna kvalifikácia činu obžalovaného, hore sub 4. uvedeného, neodpovedá zákonu.

V tomto smere uznaly nižšie súdy skutkom, že obžalovaný dňa 12. novembra 1934 v N. v hádke zo zlosti rozbil P-ovi okennú tabuľu a tým mu spôsobil škodu 20 Kč. Čin tento kvalifikovali za prečin poškodenia cudzieho majetku podľa § 418 tr. z. Podľa tohoto predpisu sa trestá len úmyselné a bezprávne poškodenie cudzej veci *h n u t e l n e j*. Okná domu nie sú však vecmi *hnutelnými*, ale súčiastkami vecí *nehnuteľných* a tedy vecmi *nehnuteľnými*. Ich poškodenie, na pr. rozbitie tabulí v nich, nie je tedy poškodením veci *hnutelnej*, ale *nehnuteľnej*. Úmyselné a bezprávne poškodenie *nehnuteľných* vecí inej osoby sa stíha podľa výšky spôsobenej škody buď podľa § 421 tr. z. ako prečin, je-li škoda nad 100 Kč, alebo podľa § 127, odst. 2 prest. tr. zák. ako prestupok, je-li škoda nižšia. Ponevác tedy v súdenom prípade išlo o poškodenie *nehnuteľnej* veci v hodnote pod 100 Kč, mal byť hore opísaný čin obžalovaného kvalifikovaný za prestupok podľa § 127, odst. 2 prest. tr. zákona.

Keď prez to okresný súd v N. v svojom cit. rozsudku zistený čin kvalifikoval za prečin poškodenia cudzieho majetku podľa § 418 tr. z., prehlásil, že je prečinom taký skutok, ktorý je iba prestupkom, a tým porušil zákon v ustanovení § 1, odst. 1 tr. z. a § 418 tr. zák.

Odvolací súd túto vadu, tvoriacu v neprospech obžalovaného dôvod zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 b) tr. p., neodstránil, ale v onom smere

prvostupňový rozsudok potvrdil, ačkoľvek rozsudok prvého súdu bol napadnutý tiež v tejto časti. Týmto potvrdzujúcim výrokom tedy aj odvolací súd porušil zákon rovnakým spôsobom.

Rovnako usnesením vrchného súdu bol porušený ten istý predpis zákona, lebo tento súd odmietol zmätočnú sťažnosť obžalovaného ako zákonom vylúčenú a z úradnej povinnosti podľa § 385, odst. 2 tr. p., § 557, odst. 3 tr. p. a §§ 30, 33, odst. 1 por. nov. neodstránil onu vadu, ačkoľvek tiež rozsudok odvolacieho súdu bol vo vyličenom výroku napadnutý. Okolnosť, že strany by podľa § 556, odst. 3 tr. p. nemohly dôvod zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 b) tr. p. vytýkať, nebránila vrchnému súdu, aby nezjednal nápravu z úradnej moci.

Bolo preto vyhovené opravnému prostriedku generálnej prokuratúry, podanému k zachovaniu právnej jednotnosti, a bolo vyslovené, že rozsudkami okresného súdu v N. zo dňa 10. júla 1935 a krajského súdu v N. zo dňa 25. septembra 1935, a usnesením vrchného súdu zo dňa 30. decembra 1935 bol porušený zákon v ustanovení § 1, odst. 1 tr. z. a § 418 tr. zák.

Ako už bolo uvedené, porušenie to stalo sa v neprospech obžalovaného, lebo namiesto pre prestupok, trestný uzamknutím do 8 dní, bol uznaný vinným prečinom, trestným väzením do 1 roku (lebo o veci podľa § 18, čís. 9 zák. čl. XXXIV:1897 súdil okresný súd a neodstúpil vec sbo-rovému súdu) a pokutou od 500 Kč do 10.000 Kč. Boly preto spomenuté rozsudky a usnesenie nižších súdov v smysle § 442, odst. 7 tr. p. zrušené vo výroku o kvalifikácii tohoto činu a čin ten, hľadiac na včas podaný súkromný návrh, bol kvalifikovaný iba za prestupok podľa § 127, odst. 2 prest. tr. zák.

Čís. 6026.

Pro skutkovou podstatu zločinu podle § 222 tr. zák. je lhostejné, zda pachatel naváděl ke křivému svědectví osobu, na kterou se potom sám odvolával jako na svědka, anebo osobu, kterou vedl za svědka jeho odpůrce.

Navádění ke křivému svědectví je trestným činem i tehdy, stalo-li se před zahájením soudního řízení; vyžaduje se jen, aby se vztahovalo na nastávající s o u d n í řízení.

(Rozh. ze dne 27. října 1937, Zm IV 552/37.)

A. — nyní obžalovaná — podala na N. trestní oznámení pro pokus zločinu násilného smilstva. Nezjištěného dne potom — nemohlo býti vypátráno, zda před formálním zahájením trestního řízení proti N., či až po jeho zahájení — naváděla A. tři osoby, aby za odměnu jako svědci před soudem dosvědčily, že viděly, jak N. chtěl A. znásilniť. S o u d y n i ž š í c h s t o l i c uznaly obžalovanou vinnou trojnásobným zločinem svádění ke křivému svědectví podle § 222, odst. 1 tr. zák.

N e j v y š š í s o u d zmateční stížnost obžalované částečně odmítl, částečně zamítl.